

Lotteri en større eller mindre Del af Beløbet og stifter det enten i sin egen Summe eller anvender det til andre, Obligationseierne uvedkommende, Diemed. Hvis der overhovedet skal opstilles en Forskjel mellem Lotteri og Præmieobligationer, maa dette siges at være Forskjellen, men da det maaste ved en noget vidtløftig, men dog ikke uoverkommelig Udregning lader sig finde, at det omtalte „hvide Korslets“ Laan, ligesom forskellige andre saakaldte Præmieobligationer, i Virkeligheden langt fra fordeler den hele Rente med Rente og Rentens Rente paa Spillerne, men lægge en stor Del af Beløbet til Side, saa vilde den ærede Regjering vistnok handle rettest i at henføre dem til Lotterier. Naar den ærede Regjering imidlertid har været i Tvivl om, hvorvidt den var berettiget dertil — det maa jeg antage, siden Regjeringen ikke er skredet ind mod det med stor Bombast averterede Lotteri, jeg nævnte — saa maa Marjagen findes i Lovens Utilstrækelighed, og derfor tillader jeg mig at opfordre Regjeringen til nu, da der foreligger et Lovforslag om en Forandring i Klasselotteriordningen, at have dette Punkt for Øie og træffe Bestemmelser, som umuliggjøre Handel med saadanne Præmieobligationer. Der er saaledes flere Spørgsmaal, som jeg anser det for ønskeligt at saa drøftede ved denne Leilighed. De gaa ikke i samme Retning som det ærede Medlem fra Standerborg (Bajer) fremhævede, men de staa i nærmere, reel Forbindelse med det Emne, som her foreligger, og jeg antager, at Sagen vil blive henført til et Udvalg, som vil tage dette under Overveielse. Der er dog endnu en Bemærkning, jeg vil tillade mig. Dette Lovforslag gaar ud paa en Udvidelse af Klasselotteriet. Jeg erkjender denne Udvidelse for at være rigtig, men med den følger en Forøgelse af Statsindtægterne, og naar de øvrige Punkter, jeg har nævnt, tages under Overveielse, bør det vistnok tilføjede overveies, hvorvidt der er Anlag til at tilstaa Regjeringen en forøget Statsindtægt, med mindre Regjeringen tillige samtidig giver Afkald paa et tilsvarende Beløb af de hidtilværende Statsindtægter. Det er Noget, vi maa være varsomme med, særlig under de nuværende Omstændigheder, at tilstaa Regjeringen nogen forøget Statsindtægt, med mindre Regjeringen samtidig giver Slip paa mindst lige saa meget af de hidtilværende Indtægter. Dertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg forventer, at Sagen vil blive nærmere drøftet i Udvalg.

Berg: Efter at have hørt det ærede Medlem, der sidst talte om Sagen i Minin-

delighed, skal jeg kun gjøre et Par enkelte Bemærkninger. Fremkomsten af Lovforslaget opfatter jeg som en Anthydning af, at den høitærede Conseilspresident ikke venter sig nogen Finantslov til Foraaret. Jeg havde dog egentlig troet, at man, efter at man nu havde arbejdet i denne Sag, var kommen saa vidt med hverandre, at det vilde ske. Hvad er der egentlig mellem de ærede Parter? De stiftets Gendarmen og saadant noget Smaatteri? Er det nu værdt at have hvilende paa sig, naar man alligevel vil fortlig og vil ind i saakaldte regelmæssige Tilstande med den høitærede Regjerings Bistand? Jeg forstaaer ikke, at noget saadant Billede kan forstyrre den nye Politik og hindre de paagjældende Parter i at finde hinanden. Jeg er altsaa enig med den ærede Taler i, at Lovforslagets Fremkomst er en Anthydning i denne Retning, og det kunde ogsaa synes, som om man, hvis man gik ind paa dette Forslag, gik ind paa at bekræfte den ærede Regjerings Mangel paa Forventning om en Finantslov. Ja, det kommer jo egentlig ikke mig ved, men jeg synes ikke, de Herrer skulde gjøre det; det er ligesom med det samme at give den nye Politik Attest for Mangel paa Evne til at føre sin Sag igjennem. Men iøvrigt synes det mig, at man har været uretfærdig mod Finantsministeren, og da jeg meget nødig paa noget Punkt i Smaat eller Stort vil være uretfærdig mod den høie Regjering, er jeg i det Tilfælde at maatte gjøre en Indvending mod ærede Taleres Bemærkninger om Lovforslaget paa et enkelt Punkt. Naar det ærede Medlem fra Mariager (Schjøth) og Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) udtalte sig om det Underlige i, at Ministeren ikke ogsaa havde taget denne Sag provisorisk, forekommer det mig, at Tønen, hvori disse Bemærkninger faldt, var bebreidende mod Regjeringen. Men i den Henseende er jeg ikke med. Jeg siger: Hver enkelt Ting, der minder om, at vi en Gang have levet med Hensyn til saadanne Forhold i regelmæssige Tilstande og have bindende Regler, enhver Ting, der minder derom, det være nok saa lidt, er jeg taknemlig for. Naar nu Ministeren har denne Klasselotterilov fra de gode gamle Dage, fra 1869, som siger, at det Fornødne ved Forøgelsen maa vedtages paa Finantsloven, og Ministeren holder dette bogstavelig, forekommer det mig dog, at der bør vides ham Tak derfor og ikke bebreides ham Noget. Jeg paakjønner altsaa, at Ministeren ikke har taget Udvidelsen af Klasselotteriet provisorisk, men bøier sig for denne Bestemmelse i Loven af 6te Marts 1869, der saaledes er en stærkere Bort for ham